

Medlem af Kommissionen, Landstingsmand Nordby, ikke har kunnet gaa med dertil, er fuldt forstaaeligt, Højre har altid holdt paa den høje Valgretsalder, men vi Socialdemokrater, som kræver Valgretsalderen nedsat til 21 Aar, hilser naturligvis den i Lovforslaget indsatte Bestemmelse med Glæde.

Med Hensyn til § 23 angaaende Forurening af Fiskevande skal jeg bemærke, at der i Tidernes Løb har været fremsat mange, efter min Mening ogsaa berettede, Klager fra Fiskernes Side om det uheldige i, at man ved Kommunernes og forskellige Fabrikkers Spildevand forurener Fiskevandet, saa at Fiskeriet ødelægges. I 1907, da den nu gældende Lov var til Behandling, fremsatte det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) et Ændringsforslag, som tilsigtede at skabe bedre Forhold paa dette Omraade. Den daværende Landbrugsminister udtalte sin Tilslutning til dette Ændringsforslag og erkendte, at der burde foretages noget, men mente, at man vanskeligt ved Fiskeriloven kunde træffe fyldestgørende Bestemmelser. Det ærede Medlem fra Helsingør tog sit Ændringsforslag tilbage, og da Lovforslaget kom herved i Folketinget fra Fællesudvalget, var der ikke optaget nogen Bestemmelse angaaende den Sag. Det ærede Medlem fra Nykøbing Falster (Valdemar Olsen) udtalte Haab om, at Landbrugsministeren inden ret længe vilde forelægge et Lovforslag, som ændrede dette Forhold, men i de siden da forløbne 8 Aar har Ministeriet ikke gjort noget i saa Henseende. Derfor er jeg tilfreds med, at dette Spørgsmaal er taget op til Forhandling, ihvorvel jeg er mest tilbøjelig til at give Mindretallet i Kommissionen Ret i, at dette Spørgsmaal burde tages op til særlig Behandling, idet det er saa omfattende, at der neppe vil kunne skabes en tilfredsstillende Ordning ved en enkelt Paragraf i Fiskeriloven. Denne Paragraf er foreslaet indsat her væsentlig enslydende med den tilsvarende Paragraf i Ferskvandsfiskeriloven, men indenfor Ferskvandsfiskeriet har denne Bestemmelse ikke virket tilfredsstillende, og den vil neppe heller gøre det her. Naar jeg alligevel er glad ved, at den er kommet ind i Lovforslaget, er det, fordi jeg dermed betragter det som givet, at man maa have en Bestemmelse om dette Spørgsmaal, enten det bliver ved Paragraffer i denne Lov eller ved en særlig Lov.

Ved Kontrollen er der ikke sket store

Forandringer. Man foreslaar i Lovforslaget, at Fiskeriinspektøren fremtidig skal kaldes Fiskeridirektør. Jeg synes, at Navnet spiller mindre Rolle, ihvorvel jeg finder, at „Inspektør“ passer bedre til Stillingen. Men dersom det, som det anføres, kan give Anledning til Misforstaaelser, har jeg ikke noget imod, at man ændrer Betegnelsen til Fiskeridirektør, særlig da Ændringen ikke medfører nogen forøget Udgift. Kontrollen koster omtrent 160,000 Kr. aarlig. Om denne Kontrol gør Nytte for disse Penge, er maaske tvivlsomt, hvormed jeg dog ikke vil sige noget ondt om den. Vi bør imidlertid være varsomme med at gaa videre i den Retning.

I Indledningen til Betænkningen fra Fiskerikommissionen henstilles det at oprette et Fiskeriraad, bestaaende af Folk, der har nærmere eller fjernere Forbindelse med Fiskeriet. Ogsaa jeg mener, at et saadant Raad, sammensat paa rette Maade, kan være til Gavn for Fiskerne. Imidlertid synes det, som om der blandt Fiskerne er delte Meninger om det betimelige i at nedsætte et saadant Raad. Til Trods for, at der ikke i selve Indstillingen er fremsat noget Forslag derom, har Ministeren paa Finanslovsforslaget opført 1,000 Kr. til et saadant Fiskeriraad, men hvis Fiskernes Flertal er imod det, synes jeg, man ikke skal paatvinge dem dette Raad, saa maa vi hellere vente, til de selv ønsker det. Hvis man mod deres Ønske paatvinger dem det, vil det ikke gøre den tilsigtede Nytte.

Jeg skal saa kun omtale Spørgsmaalet om Retten til Fiskeri, der ganske vist er et meget omfattende Spørgsmaal. Jeg er enig med den foregaaende ærede Taler i det heldige i, at man her i Lovforslagets § 19 fastslaar, at Brugen af de Bundgarmsstader og Sildevaaddrætsteder, som hører til Embeder og lignende, skal frigives ved Embedsledighed. Spørgsmaalet er, om man ikke i Lovforslaget skulde indføre en Bestemmelse om, at Samfundet bliver Ejer af Fiskeretten paa disse Steder, saa at man ikke senere — man ved jo ikke, hvordan Udviklingen indenfor Fiskeriet vil forme sig — kommer til at staa overfor det Tilfælde, at Fiskerne siger: Vi har nu Eneret til Fiskeriet derude.

Ligesom jeg mener, at der bør være fri Fiskeret paa disse Steder, synes jeg, der bør være fri Fiskeret i Limfjorden. Der er vedrørende Limfjorden særlige Bestemmelser, som til at begynde med skriver sig fra 1515. Men selv om de er gamle, er det ingen særlig Grund til at bibeholde